

Évközi 17. vasárnap 2011

Bevezetés

A mai evangéliumban Jézus folytatja a mennyek országaról szóló beszédét. Három hasonlatot mond a kincsről, az igazgyöngyről és hálóról. Ezek közül talán az igazgyöngyöt kereső kereskedőre figyelünk fel a leginkább. Hiszen vallásos vonatkozásban is mindannyian kincs, hit, s Istenkeresők vagyunk. És ha megtaláljuk, mit adunk érte? Síríg tartó istenszeretetünket? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie Litánia

Urunk Jézus! Te azt mondottad keressetek az Isten országát, és mi nem kerestük kellő buzgósággal. Uram irgalmazz!

Urunk Jézus! Te azt mondottad, hogy Isten országa igazgyöngy, és mi nem az igazgyöngyöt keressük. Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Segíts bennünket hogy az igazgyöngynek a megszerzéséért és megőrzéséért minden áldozatra készek legyünk. Uram irgalmazz!

Evangélium után

Kincs, gyöngy, háló. Az ezekről szóló példázatok töredékesen, szinte csak mondásokban maradtak ránk. Semmi sem utal az elhangzás körülményeire, az eredeti szituációra. Így azt sem tudjuk, mi váltotta ki ezeket a parabolákat és kinek mondta Jézus először őket.

Ezek a példázatok azonban akármikor, s akárkiknek hangzottak el, mély nyomot hagytak Jézus környezetében és vándormotívumként adták tovább őket. Így kerültek az evangéliumba csak annyit megőrizve az eredeti keletkezési környezetük-

ről, hogy Jézus az Isten országával kapcsolatban mondta el őket.

Arra is érdemes felfigyelnünk, hogy a „mennyek országa” kifejezés csak Máté evangéliumában fordul elő, aki a zsidók számára írt evangéliumában tudatosan kerüli Isten nevét, mert a zsidó embereknek nem volt szabad azt kimondani. A többi evangélista egyszerűen Isten országaról beszél.

De tulajdonképpen mi is ez a mennyek országa?

Ha tíz embert, aki valaha hittant tanult, megkérdeznék erről, akkor tíz közül kilenc minden bizonynyal azt felelné, hogy a mennyek országa, a mennyország, ahová az igaz emberek kerülnek haláluk után.

Ez azonban tévedés, mert a mennyek országa, Isten Országa nem a túlvilág része, hanem nagyon is evilági valóság, a jelen része. Hiszen gondoljunk Jézus múlt vasárnapi példabeszédére: a jó magok közé konkolyt hintő ellenség. Erre mondta Jézus, hogy ilyen a mennyek országa. A mennyországban azonban a Sátán már nem működik, tehát a mennyek országa nagyon is evilági valóság.

De ha nem a túlvilági mennyország, de nem is evilági, nem olyan, mint egy földi ország. Jézus Pilátus előtt ki is jelentette, hogy országa nem e világból való. Eredetében és végső beteljesülésében a túlvilághoz kötődik. Ám küldetésének legfőbb célját Jézus abban határozta meg, hogy ide e földre is kiterjessze országát. Ezért adta ajkunkra a kérést: „Jöjjön el a Te országod!”

Mi hát az Isten országa? Halottuk. Kincs! A mennyek országa hasonlít a kereskedőhöz, aki igazgyöngyöt keresett. Amikor egy nagyon értékeset talált, fogta magát, eladta mindenét, amije csak volt és megvette."

Ezzel a rövid példabeszéddel Jézus erősen megmozgatta hallgatói fantáziáját. Mindenki tisztában volt azzal, hogy az arannyal együtt a legértékesebb kincs. Ráadásul az Írás úgy beszélt a bölcsességről, Isten ismeretéről, mint olyan értékről, melylyel még a "fölbecsülhetetlen drágakövet sem lehet egy sorba állítani"!

A példabeszéd egy meglepő és váratlan eseményt mond el, egy kereskedőről, aki - talán egy bazárban - pillantotta meg a drágakövet. Kalkulálni kezdett és látta, hogy nagy haszonhoz juthat. Úgy döntött, eladja mindenét és megveszi. A helyében ki ne tett volna ugyanígy?

A példabeszéd értelme a Jézussal, vagyis a köztünk levő Isten Országával, - az igazgyönggyel - való találkozás egyedülálló, lelki értelemben véve a szót: „nagyhaszonnal” járó lehetőség, amelyet nem szabad elszalasztanunk soha.

Mit lehet még tudni erről az Isten országáról? Először is azt, hogy soha nem választható el Jézus Krisztus személyétől. Ő az, aki meghirdeti ennek az országnak a minden emberhez szóló örömhírét. Az ő földi életével kezdődött el ennek az országnak a megvalósulása az emberek között, s Jézusban lesz a beteljesedése is a végső időkben. Nélküle nem beszélhetünk az Isten országáról, mert ő ennek az országnak az Ura.

Másodszor: világosan kell látnunk azt is, hogy az Isten országa nem választható el az Egyháztól, a Krisztus által alapított Egyháztól, de nem azonos annak látható valóságával, hiszen nem zárhatjuk ki azt, hogy mind Krisztus működése, mind a Szentlélek kegyelme a látható Egyház keretein kívül is megta-pasztható Isten országa növekszik.

Az Isten országa tehát az egész világra, benne minden emberre és emberi közösségre vonatkozik. Minden ember, jó és rossz egyaránt meghívást kap, hogy ehhez az országhoz tartozzon.

Az Egyház olyan intézménye az Isten országának, amely egyrészt Jézus megbízásából mindenkori hirdeti ennek az országnak az evangéliumát, másrészt jelzi annak folyamatos jelenlétét és növekedését.

Az Isten országának növekedésénél érkezünk el a harmadik fontos elemhez. Az Isten országa nem úgy jön létre, hogy Isten alapít egy országot, utána elfoglalja egy másik, majd a sokadik országnak a területét. Az Isten országa úgy valósul meg, hogy egy isteni törekvés folyamatosan átfőmálja a világot és az embereket, alaptörvényével, a szeretettel! - Azzal járulhatunk hozzá Isten országának a növekedéséhez, ha a világ történelmében, hazánk életében és a saját személyes életünkben is felismerjük ezt a világot átalakító isteni akaratot, ezt a szeretetfolyamatot. És azt is, hogy Isten országa bennünk, bennem és általam valósul meg. Itt és most. Magyar földön is.

Amen

F. F.